

چرا برندگان نوبل پیر هستند؟

هفته گذشته برندگان نوبل‌های پزشکی، فیزیک و شیمی اعلام شدند که میانگین سنی آن‌ها ۷۲ سال بود، اما محدوده سنی برندگان همیشه به این شکل نبوده و در یک قرن پیش متفاوت بوده است.

همشهری آنلاین: هفته گذشته برندگان نوبل‌های پزشکی، فیزیک و شیمی اعلام شدند که میانگین سنی آن‌ها ۷۲ سال بود، اما محدوده سنی برندگان همیشه به این شکل نبوده و در یک قرن پیش متفاوت بوده است.

به گزارش ایسنا به نقل از بی.بی.سی، برندگان نوبل‌های پزشکی، فیزیک و شیمی امسال دارای حداقل سن ۶۵ و حداکثر ۷۲ سال بوده‌اند اما در نیمه اول قرن بیستم، میانگین سنی برندگان نوبل ۵۶ سال بود.

همچنین برندگان نوبل فیزیک که در حال حاضر معمولاً مردان در اواخر دهه ۶۰ زندگی‌شان هستند، در نیمه اول قرن ۲۰ دارای میانگین سنی ۴۷ سال بودند.

در حقیقت، در همه علوم یک تمایل به انتخاب برنده با سن بالا وجود دارد که از دهه ۱۹۵۰ آغاز شده و تا به امروز ادامه دارد.

اغلب می‌شنویم که فلان نویسنده یا فیلسوف در صدها سال قبل همه کتاب‌های جهان را خوانده بود. اگرچه در میزان این کتاب‌ها تردید وجود دارد، اما دانش قطعا در جایی جمع بوده است.

گوستاو کالستراند، سرپرست ارشد موزه نوبل اظهار کرد که ۱۰۰ سال قبل تنها حدود ۱۰۰۰ فیزیکدان وجود داشت اما اکنون این میزان حدود یک میلیون نفر است.

کالستراند افزود: این یک عامل مهم محسوب می‌شود. زمان انتظار برای دریافت جایزه نوبل طولانی‌تر شده و نمی‌توان به محض انجام یک کشف یا دستاورد منتظر دریافت آن بود.

حتی اکنون دانشمندان اکتشافاتی را در سال‌های قبل انجام داده‌اند اما هزاران محقق دیگر همان کار را کرده‌اند و کمیته جایزه نوبل نیز به استاندارد بالایی از اعتبارسنجی نیاز دارد، از این رو ممکن است چندین سال طول بکشد تا جایزه نوبل به آن اعطا شود.

البته میزان سن و سال در جوایز مختلف، متفاوت است. برای مثال برندگان جایزه نوبل فیزیک از برندگان نوبل پزشکی پیرتر هستند. یکی از دلایل آن می‌تواند تحول علمی در اوایل قرن بیستم باشد که توسط حوزه رو به رشد مکانیک کوانتومی به وجود آمد.

به گفته کالستراند، فیزیک در نیمه اول قرن بیستم یک حوزه دارای رشد سریع محسوب می‌شد و بسیاری از فیزیکدانان در زمان انجام اکتشافات خود، جوان بودند. کمیته نوبل نیز به این امر واقف بود و دستاوردهای آن‌ها را سریع‌تر به رسمیت می‌شناخت.

برای مثال، ورنر هایزنبرگ و پل دیراک در زمان دریافت نوبل فیزیک در دهه ۱۹۳۰ برای کار در زمینه مکانیک کوانتومی تنها ۳۱ سال داشتند.

در جوایز دیگر نوبل مانند جایزه نوبل صلح، کمیته بیشتر تمایل دارد که به روزتر باشد. آن‌ها منتظر نمی‌مانند تا موفقیت کامل اقدامات صلح‌آمیز حاصل شود یا برای مثال، دموکراسی در اندونزی ادامه‌دار شود.

جدای از تغییرات در حوزه‌های علمی و بشردوستانه، یک مساله در میان اکثر برندگان نوبل تثبیت شده و آن، مرد بودن اکثر آن‌هاست.

با نگاهی به انبوه دانشمندان منتظر دریافت جایزه نوبل می‌توان با توجه به نسبت زنان به مردان به راحتی تفاوت چندین دهه قبل با حال را متوجه شد. قوانین جدید نوبل انعطاف بیشتری در مورد دانشمندان زن نشان می‌دهد. در سال ۱۹۰۳، ماری کوری برای جایزه نوبل نامزد نشد و پیر کوری، همسر و همکارش در حوزه تحقیقات تابش دست به اعتصاب زد و جایزه نوبل را

دریافت نکرد. از این رو هیات نوبل، آخرین تحقیق ماری کوری را قبول کرد و وی به اولین زن در تاریخ تبدیل شد که جایزه نوبل را دریافت کرد.